

БІЛАН Петро Ілліч (21. 07. 1921, с. Новомиколаївка, нині смт Запоріж. обл. — 22. 09. 1996, Київ) — живописець. Чоловік [Н. Макарової](#) та батько [Г. Білан](#). Заслужений художник УРСР (1985). Член СХУ (1958).

Фотоілюстрації

Учасник 2-ї світової війни. Закін. Одес. худож. училище (1940; майстерня [Д. Крайнева](#)), Ленінгр. пром.-худож. училище (1949; викл. О. Кантер), Київ. худож. інститут (1955; майстерня [С. Григор'єва](#)). Працював гол. художником живопис. цеху Київ. комбінату творчовироб. об'єдн. «Художник» (1972–74). Від 1955 брав участь у респ., всесоюз. та зарубіж. виставках. Працював у жанрі станкового живопису. Автор портретів, пейзажів, темат. картин. Творам Б. притаманні ліричність і глибокий психологізм. Його роботи віддзеркалюють постійне захоплення митця красою природи та людини, позначені повагою до люд. гідності. Картини зберігаються в Херсон., Житомир. краєзнав. музеях, Київ. музеї ім. Т. Шевченка, Донец. ХМ, НМІ.

Основні твори

«До сина» (1955), «Портрет письменника П. Панча» (1961), «Арешт Т. Шевченка» (1964), «Допит» (1968), «Посівна» (1971), «Рік 1943» (1975), «У світле майбутнє» (1977), «Луг цвіте» (1994), «Річка Снов» (1995).

[В. М. Прядко](#)

Бібліографічний опис:

Білан Петро Ілліч / В. М. Прядко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39933>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).